

DR. WALTER PIERPAOLIS FORSKNING

Dr. Pierpaoli er en pioner indenfor melatoninforskningen. Han opdagede blandt andet, at pinealkirtlen i mus kontrollerer deres immunforsvar, nervesystem, stofskifte, reproduktionsevne, døgnrytme og aldringsproces²⁴.

Pierpaoli startede sin forskning med mus og melatonin helt tilbage i 1985. I sine indledende undersøgelser opdelte han musene i to grupper, hvoraf den ene blot fik tilført melatonin i deres aftendrikkevand. Denne lille manøvre havde overraskende stor indvirkning på melatoninmusenes sundhed og livslængde og førte til mange flere undersøgelser og forsøg. Pierpaoli og hans team ønskede at undersøge sammenhænge mellem musenes melatoninniveauer og effektiviteten af deres immunforsvar, reproduktionsevne, døgnrytme og ikke mindst livslængde²⁵.

Forskerteamet med Pierpaoli i spidsen vidste på det tidspunkt, at de var på sporet af noget særdeles vigtigt. De kunne via deres forsøg konstatere, at pinealkirtlen er tæt knyttet til immunsystemet, det endokrine system og den cirkadiske rytme. Kunne det også tænkes, at pinealkirtlen, der producerer melatonin, kunne være den kropslige mekanisme, der kontrollerer aldringsprocessen? Det måtte selvfølgelig undersøges, og det førte til en årrække med forsøg, hvor forskerne transplanterede pinealkirtler hos mus og blandt andet genindsatte dem i thymuskirtlen (brisen). Det var nytænkende, banebrydende og udfordrende forskning dengang, for pinealkirtlen, der i menneskehjerner er på størrelse med en ært, er hos mus mindre end et birkes på søndagens rundstykke.

Det var et ophold i Rusland og mødet med den unge forsker Vladimir Lesnikov, der førte til det afgørende gennembrud for Pierpaolis forskning. Lesnikov blev tilknyttet Pierpaolis forskerteam, og med ham og hans helt nye stereotaktiske instrumenter ombord var det nu muligt at udføre transplantationer af pinealkirtler fra unge mus til gamle mus og vice versa.

Disse transplantationer indledtes i 1990, og resultaterne var banebrydende. De gamle mus, der havde fået transplanteret unge pinealkirtler, levede op, blev sundere og friskere og levede i gennemsnit 25-30% længere tid end normale mus. De unge mus derimod blev hurtigere affældige og døde i gennemsnit 30% tidligere end normalt²⁶.

Pierpaolis tese er derfor, at pinealkirtlen og dens produktion af melatonin er involveret i en stor del af de processer, der ikke kun holder musene vitale og i live, men også vi mennesker. En konklusion, der har medført et par kritiske røster, netop fordi denne forskning kun har kunnet foretages på mus.

Melatonin påvirker de fleste funktioner i kroppen, og regulerer eksempelvis indirekte hormonproduktionen og immunforsvaret, ligesom både pinealkirtel og melatonin er tæt knyttet til eksempelvis bristen (thymus) og skjoldbruskkirtlen. Ifølge Pierpaoli er det selve livets hemmelighed, vi finder i pinealkirtlen.

Dr. Walter Pierpaoli: »Vores pinealkirtel fungerer som en slags livsklokke. Der foregår en form for overordnet styring af hormonerne, afhængig af døgnrytmen. Pinealkirtlen har stor betydning for vores indre balancer, vitalitet og sundhed. Samme pinealkirtel fungerer også som en døds-klokke, der lukker ned for livet, når tiden er inde. Min forskning med mus har vist, at kan pinealkirtlen forblive sund, kan livskvaliteten og livslængden styrkes.«

